

Publicerad 2005-05-03 13:40 av TINA.

den vackraste pojken hade en gång en dröm om mig som nu har brunnit upp. Men minnena finns ännu kvar inom mig.

Uppvaknande.

Sakta vaknar jag upp ifrån min sömn,
underbara dofter tvingar mig att vakna.
Solen stiger sakta och sprider en strimma ljus,
som skiner så vackert på dig.
Ditt vackra och fridfulla ansikte,
får hela rummet att lysa.
Jag kryper närmare och omfamnar dig,
dina andetag så lätta och underbara.
Med stängda ögon lyssnar jag till dina hjärtslag,
känner din vilande kropp i mina armar.
Ömt kysser jag din kind,
så vacker och oskuldsfull.
Utan någon vilja att sova,
utan bara med en vilja att vara dig nära.
Drömmar jag haft alltför länge,
har nu blivit sanna och bättre än jag nånsin kunnat tro.
Ett uppvaknande från en sömn med dig,
är något jag föralltid vill leva med.
Den som skrev förklaringen på ordet underbar,
måste tänkt på dig liksom jag alltid gör.
För ingen är lika vacker som dig,
likt Freja så är skönheten du.
En gudinna enbart värdig det vackraste av tempel,
bortom evigheten och allt mänskligt förnuft.
Valhallas alla främsta skalder tillsammans,
skulle aldrig kunna beskriva hur mycket jag älskar dig.
Sakta vaknar du upp från dina drömmar,
dina vackra ögon blänker likt ädelstenar i solen.
Ett underbart leende du ger mig,
tillsammans med hopp att dagen ska bli bra.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren TINA. med Poeter.se id #1080 innehar upphovsrätten